

Filosofia și jocul de-a Adevărul

Cum filosofii și teologii își fac trecerea dincolo de Rațiune

Filosofia și teologia, de-a lungul istoriei, au fost strâns legate de ceea ce înseamnă autoritatea asupra adevărului. Aceste domenii, aparent dedicate explorării gândirii critice și a spiritului revelator, au făcut din controlul autorității centrul activității lor. Însă, mai mult decât atât, au dezvoltat o abilitate subtilă și adesea evazivă de a încurca și deturna discuția atunci când Adevărul devine prea clar și prea greu de contestat. În acest articol, vom explora cum acest mecanism funcționează, în special prin prisma unei profeții biblice aparent simple, dar plină de implicații: **Cornul cel Mic din Daniel8**.

Filosofii și Teologii: cine este de fapt „cornul cel Mic”?

Cornul cel Mic din profeția lui Daniel 8 este un subiect controversat printre teologi și filosofi. Două mari interpretări se învârt în jurul lui Antioh Epifanul. Unii teologi „închid” profeția cu el, în timp ce alții îl „învie” după 2300 de ani ca să devină un fel de antihrist în vremurile de pe urmă. Dar indiferent de variantă, în ambele cazuri, Antioh devine simbolul „Cornului cel Mic”.

Problema fundamentală cu această interpretare este că ea ignora evidența cronologică și logica profeției. Conform textului din Daniel, cornul cel mic este o putere care nu doar se ridică din Grecia, ci și rămâne activă și influențează o perioadă extrem de lungă, până la „vremurile de pe urmă”. Or, Antioh Epifanul este un personaj limitat în timp, având o influență strict localizată în secolul al II-lea î.Hr. Așadar, de ce continuă aceste interpretări să îl lege pe Antioh de „Cornul cel Mic”? Este simplu: pentru a evita ceea ce este evident.

Filosofia ca singura alternativă realistă

Dacă Antioh Epifanul nu poate fi Cornul cel Mic, atunci cine poate fi? Ei bine, răspunsul devine clar dacă urmărim nu doar locul și timpul de expansiune al cornului, dar și natura activității acestuia. Cornul cel Mic este o forță care se ridică în Grecia Antică, rămâne activă timp de 2300 de ani și își concentrează activitatea pe contestarea și subminarea autorității divine și a revelației. Aceasta este o descriere aproape exactă a filosofiei.

Filosofia a apărut în Grecia Antică și, prin intermediul marilor gânditori precum Socrate, Platon și Aristotel, a început să conteste orice formă de autoritate care nu trecea prin filtrul rațiunii umane. De atunci, filosofia a influențat profund fiecare aspect al societății, de la religie la știință, politică și etică. Pe scurt, filosofia a contestat autoritatea divină și a creat o nouă formă de autoritate: rațiunea umană.

Jocul de-a interpretările și „viclenia” Filosofilor și Teologilor

Aici intervine adevărata provocare. Când sunt confrunțați cu acest adevăr simplu, mulți teologi și filosofi se retrag în spatele unui joc dialectic complex, plin de nuanțe și subtilități. De ce? Pentru că recunoașterea filosofiei ca fiind Cornul cel Mic ar însemna subminarea propriei lor autorități fiindcă „cornul rațiunii” din profeție nu este rațiunea tuturor oamenilor, ci doar a filosofilor, care și-au asumat rolul de arbitri ai adevărului.

Filosofii nu caută adevărul pentru toți, ci pentru ei înșiși. Cu alte cuvinte, ei nu folosesc rațiunea ca un instrument universal, ci o monopolizează și o folosesc pentru a dicta ce este adevărat și ce nu. De aceea, chiar și atunci când sunt confrunțați cu un argument clar și coerent, ei încearcă să deturneze discuția spre complexități inutile, să relativizeze Adevărul și să creeze confuzie. Este un joc subtil al vicleniei intelectuale, în care ei controlează regulile.

Dialogul cu teologii: o conversație cu "perdeaua trasă"

Din păcate, teologii nu sunt foarte diferiți. Deși pretind că se bazează pe revelație și Scripturi, în realitate, ei se află adesea în aceeași capcană a filosofiei. Ei doresc să păstreze o autoritate dogmatică, în care adevărul este decis de tradiție și de elitele religioase, nu de revelația autentică.

Dialogul cu ei devine adesea un „dialog al tâmpiților”, în care fiecare evită confruntarea cu adevărul. În loc să se angajeze într-o discuție onestă și deschisă, teologii recurg la ambiguități și relativism, exact ca filosofii. Aceasta este strategia de a nu permite adevărului să fie recunoscut și acceptat. Ei știu că un adevăr clar ar putea să submineze controlul pe care îl au asupra interpretării Scripturilor și a dogmelor religioase.

Ce spune Daniel 8? O întrebare simplă cu răspunsul evident

Profeția din Daniel 8 este una simplă, dar plină de înțelesuri profunde. Ea descrie o putere care își are originea în Grecia Antică și care va avea un rol central în contestarea autorității divine pe parcursul unei perioade îndelungate de 2300 de ani. Ea se va „înălța” împotriva adevărilor spirituale, va „dobrași” jertfa continuă și va distruge multe dintre fundamentele credinței.

Folosind această descriere, nu există nicio altă forță care să îndeplinească toate aceste criterii în afară de filosofie. Filosofia s-a ridicat în Grecia Antică și a rămas activă până în zilele noastre, influențând nu doar teologia, ci și politica, știința și societatea în ansamblu. Nicio altă putere – nici Antioh Epifanul, nici altă figură istorică – nu poate susține o influență de 2300 de ani care să se concentreze pe subminarea revelației divine.

Concluzie: Filosofia este cornul cel Mic

După cum dovedeste istoria, Cornul cel Mic din Daniel 8 nu poate fi Antioh Epifanul, iar toate încercările de a-l lega pe Antioh de această profeție sunt pline de lacune și contradicții. De ce ar vorbi îngerul despre „vremuri îndepărtate” în cazul unei figuri istorice care a trăit în timpul profeției "celor 70 de săptămâni"? Este un nonsens. În schimb, toate dovezile arată clar că Filosofia este singura forță care s-a ridicat din Grecia Antică, a fost activă timp de 2300 de ani și a subminat Revelația divină în mod continuu.

Filosofii și teologii pot încerca să ocolească acest adevăr, să-l complice sau să-l dilueze, dar argumentele rămân clare. Filosofia este Cornul cel Mic. Dacă nu este Filosofia, atunci cine altcineva?